

raht kaks meest ruttaksid lapse emma wälja aitma. Esmalt legi ei tahtnud ja mittedi ütleski: „kas peame Jummalat wastu hakkama!“ Wimalaks ommeti kaks noort meest kargasid majasse. Wärristes seisid rahwas, mõnni ka Jummalat palludes ja ootfid; silmapilgud olid odates kui tunnid. Jummal aitis neid kes sisseläinud; pea tullid wälja ja kandfid lapse emma ennest wähe. „Jummal olgu tänatud!“ öhkas nuiid rahwa hull süddamest; agga wata, naese käed, temma jallad ja juuksed olid ärrakõrwend, hing olli ammo fuitfust lämmitatud. Madlenal ei olnud isä egga emma egga peawarju egga riet, egga muud, mis ueljandamas pahwes loeme. Madlena olli nuiid nagu linnuke oksa peal, kes kõigist mahhajätud. Agga se, kes werblaste eest murred kanab ja ütles: ma ei tahha sind mitte mahhajätta! taewane isä olli temmale jälle asjet walmistanud. Kurre Karel olli Madlena ristimisä wadder olnud, nuiid kandis tedda tulles wälja ja kohhe tulli ta mele, mis wadderi kohhus on ja mis ta isä ristimisä jures lubbanud; ta wiis ilma arru piddamata lapse ennese tuppa ja andis naese hõleks, böldes: Jummal on mind selle lapsega tulles wäljaaidanud! wõtta nuiid temma käest mind ja lapse kingitusseks wastu!“ Naesel olli hea meel. Madlenal olli jälle isä ja emma,

kes ausad ja waggad. Jummalat abbiga sai tulli wimalaks ärrakustutatud, et ommeti ait ja mis selle sees olli, järrele jäi. Seft sai Madlena weel wannemate pärrandust, 25 rubla, mis müdud asjadest lunnastati. — Kull Kurre rahwas kaswatasid lapse illusaste ja piddasid tedda kui kõik muud omma lapsi, kellest neil pudu ei olnud. Teistega hakkas tüdruk kolis kaima ja koddu sunniti ka õppima, et kull palju sundimist tarwis ei olnud. Agga wahhe-ajal õppetas perrenaene ka maja- ja lätetööd: ta õmblus olli puhhas ja penike, kangad mis ta kudus, tugew ja liht, road, mis ketis, wägga majarahwa mele järrel. Bliskast sai tüdruk ja weelgi aus tüdruk. Kõik halbid kombes ja lüstitid, mis perrewannemadki ei sallinud, wiiskas temma, tö jures olli esimesenne ja wiimne ja ei ta odanud käsku, waid otsis isä tööd, olgu majas ehk lautas ehk wäljal; kus tööd olli, seal temma kässi liks. Kui perre olli jõnud, siis — mõnni tüdruk hea melega pühkis minnema, — Madlena jäi paigale ja lopputas lausid ja lusfikad ja pühkis laua pühaks, panni kõik asjad jälle omma kohta; siis wast olli rahbul. Pärast õhtu sõmist laulis perre ikka paar salmi, Karel lugges peatükki, teine pääw Wastast, teine pääw Uest Testamentist ja wimalaks Isä-meie pahwet. Ja et kõik perre rahwas